

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Gradus à libidine in magiam euntium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

daunt, ut irent ad iustitiæ amissim; negotiumque peragerent. Instruitur rursus eadem, eodem in loco, lugubris scena: reduci-
tur reus, qui inter duos è nostris ferale denuò theatrum alacris
ascendit. Monetur, ut pœnitentiam agat: nihil sibi pœnitentiâ
opus esse, ait. Mox tamen, ubi ab omnibus alijs conclamatum
esse vidit, institit rursus clamores suos repetere, è manibus elabi,
angulos & latebras quærere. Nostri ingerunt æternitatem; ro-
gant, pœnam, pro suo merito, lubens acceptet; fore eam non so-
lùm in satisfactionem pro peccatis, sed etiam ad maius incre-
mentum gloriæ. Ille nihil talium audire, continuare clamores,
lamentari mortem. Instant nostri, per Iesv Christi sanguinem,
per salutem eius, saltem peccata sua detestetur; actum esse de
hac vita; illam beatiorē non negligendam; caueat, ne æter-
nùm miser esse velit; superesse adhuc spem veniæ à Deo impe-
trandæ, ab hoc momento pendere vel tristem, vel beatam æter-
nitatem. Sed sardo prorsus omnia canebantur. Iubent igitur
iudices, ut carnifex obseruet opportunitatem, quâ visâ, tra-
gœdiæ finem decretorio ferro, quo possit modo optimo, impo-
nat. Factum: nam puer sui inops, inter clamores, & discursâ-
tiones, tandem sub ictum venit, ferrum accepit, & sine vlllo do-
loris signo, vel alio pietatis argumento cecidit in terram. Vti-
nam non etiam in æternum rogem cecidisset!

In hoc adolescente egregiè nobis huius mundi, & in eo
pereuntium typus proponitur. 1. Cui fidamus, si tales flores
degenerant? Immo quis sibi fidat, si tales audiat hominum mu-
tationes? 2. Hinc facilè omnes possunt discere, quàm pericu-
losa res sit, si iuvenes cum feminis sint familiares. Nemo dicat,
cognatas esse, ad quas scribat absentes, aut cum quibus ludat
præsentibus. Domesticus ignis æquè potest incendia serere, at-
que alienus. Multi à sororibus, multi à suis proprijs matribus
seducti fuerunt; sicut Adam ab Eua, Eua à diabolo seducta fuit.
3. Etsi solum fornicationis peccatum est satis magnum, tamen
solum non manet. *Qui enim spernit modica, paulatim decidet: Ecclesi. 19. 1.*
& vsu ipso crimen eleuante, etiam maiora audebit; sicut facilè
de morbo in morbum venit, qui non occurrit venienti. Ut
enim pij homines *de virtute eunt in virtutem*: ita impij semper *Psal. 83. 9.*

Qqqq

sunt

Psal. 68. 12.

Osee. 4. 2.

2. Cor. 11. 14.

VI.

sunt in descensu; & est sæpe vnum peccatum alterius causa, sæpe etiam poena. Itur, vt otium non sentiat, visitantur puellæ; fit confabulatio; risus; bibitur; saleatur; peccatur. *Appone iniquitatem super iniquitatem eorum*, ait Psalmista, & *non intrent in iustitiam tuam*. Et Oseas: *Maledictum & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundauerunt, & sanguis sanguinem tetigit*. Hinc toties contingit, vt, more iuuenis istius, libido cum muliere incipiat, cum dæmone finiatur. Certè quisquis scortatur, periculo se se exponit cum ipso dæmone libidinandi. Potest enim & solet se se in *Angelum lucis transfigurare*, quantò magis in formam meretricis? Quo facto etsi non illico sit magus, quem diabolus sic decepit; habet tamen diabolus in eum magnam potestatem alliciendi, terrendi, irretiendi. Videant igitur cui se se periculo exponant vel viri, vel feminae fornicantes. Nam si eò deuenerint, vt cum dæmone sub larua mulieris latente peccent, iam hamum vorarunt; illico se deteget; illico homagium extorquebit. Quòd si dæmoni malo semel homagium præstet, iam sunt in Labyrintho, vnde educi non possunt, nisi diuina quadam Ariadna; & fortibus vinculis tenentur, sicut huic puero accidit; quem impœnitentem quoque Princeps è medio sustulit, ne in maledictionem incurreret, quam iustitiæ negligens magistratus habet metuendam.

Neque enim magis ac veneficis prodest tantum, si viâ iustitiæ aut impediatur à sceleribus accumulandis, atque thesaurizandis sibi supplicijs inferorum, aut saltem euadant miserrimum cacodæmonis jugum, (nam etsi verè poenitentiam agant, tamen totâ vitâ suâ impugnantur, & insidias patiuntur, & rari sunt, qui non iterum, iterumque, & sæpe sæpius relabantur, mortis autem supplicio, & multa luunt, & tentationes effugiunt) verum ipse magistratus quoque, etsi charos, & commendatos, etsi consanguineos nôrit diabolo auctoratos, quorum pro dolor nimia est vbique multitudo, diuinis & humanis legibus obstringitur, vt in eos inquirat, conuictos damnet, ne se damnet, ne Rempublicam vindictæ diuinæ obijciat. Reis certè melius est hîc vri, & hîc secari, quàm æternis flammis addici. Hic rogos tolerabilior est, quàm infernus. Magistratui autem zelum